

Zápolya-utca 1-és szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pletts Fer. Pál könyvnyomdája
Nagyböcskerék, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
nalkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Bujtor Lajos.

Egész évre ——— 12 \$
Félévre ——— 6 \$
Negyedévre ——— 3 \$
Egy hóra ——— 1 \$
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

A kiadóhivatalban fogadtatnak el
azonkívül az összes hirdetés-
irodáknak.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Nagyböcskerék, 1936

XXXII. évfolyam, 199. szám.

Péntek szeptember 2.

A magyar ügy.

Nagyböcskerék, szeptember 2.

A magyar publicisztikának ama köze-
gei, melyeket párttekinetek nem befolyá-
solnak s melyek az első tanácsadó lelki-
ismeretességével kezűket a közvélemény
pulsusán tartják s annak minden változá-
sát pontosan konstatálják, a kiegyezési
tárgyalások alatt tapasztalhatták, hogy a
hossza és kínos bizonytalanságot mindenki
megunta és mindennél csak a függő kér-
dés végleges elintézését és rendezését
óhajtják. A közvélemény belátta, hogy a
dolog tovább így nem mehet és elvárja,
hegy a feletle hosszadalmas és aggasztóan
ide s tova hullámozó kiegyezési anyagból
végre szilárd és megbízható valami jege-
cedjék ki, ami legalább hasonló a köz-
gazdasági fejlődésünknek szolgáló alaphoz.
A mostani állapot, mely leginkább nyug-
talanítja a lelkeket, Mohamed koporsójá-
hoz hasonlít; már pedig a magyar köz-
gazdaság alapfeltételei nem maradhatnak a
levegőben függve.

Az 1867. XII. és az 1898. I. törvény-
cikkék, mely utóbbi által létesítettett a
jelenleg érvényes provizorium és a ma-
gyar képviselőház elé terjesztett kiegyezési
javaslatok volt minden, amivel báró Bánffy
Dezso miniszterelnök a bécsi utra indult,
hogy a korona előtt hazafiasan, komolyan
és lelkiismeretesen képviselje Magyarorszá-
g jogaát és a magyar kormány kötelezségeit.
E képviselőhöz a miniszterelnök egész
erélyére és nagy államférfini képességeire
volt szükség, mert épen az említett tör-
vények és a szóban forgó kiegyezési
javaslatok voltak kitéve a másik alkudozó
fél heves támadásának. Gróf Thun a ma-
gas és legmagasabb érdekek álláspontjára
helyezkedett és a monarchia érdekeit s
nagy hatalmi állását vitte csatasorba, hogy
az osztrák alkotmány 14. §-ának segíté-
gével intézzen rohamot a magyar állás-
pont erődítménye ellen, melyben első sor-

ban a magyar alkotmányt kellett meg-
védeni.

Ő felségének kellett döntenie; a ma-
gyar alkotmány megvédelmezése végett
a koronához kellett fordulni és az egy-
másra pattanó érdekellentétek zürzavará-
ban báró Bánffy a kiegyezési törvény 25.
szakaszát mutatta a királynak, melyet I.
Ferenc József szentesített; az 1898: I.
törvényeket tartotta a magyar minisz-
terelnök a korona elé és a királyra törté-
ntel hivatkozva, a király alkotmányos
érzelme érvényre juttatta a magyar ügyet.
Az ellentétek forró harcából a magyar
alkotmány és vele a magyar miniszter-
elnök sértetlenül került ki és gróf Thun
miniszterelnök mint perverztes utalva lett
a magyar álláspont figyelembe vételére.

Hogy Thun, mint perverztes, még
az utolsó órában is nehézségeket halmoz
egymásra, hogy jövőjét biztosítsa és a
békétől megmentsen, ami még meg-
menthető, azt a földolgra nézve már
nem lehet komoly akciónak nevezni. Az
osztrák miniszterelnök eme tényénél többé
nem a háborúról, vagy a háború folyta-
tásáról van szó, hanem a békéről és az
árról, melyet érte fizetni kell. Döreség
lenne azt kívánni, hogy a nyertes fél vi-
selje a perköltéseket.

A vámterület közössége mind a két
fél érdekében van; a külön vámterületet
önálló autonóm vámmakkal itt is, ott is,
minden belátásos ember perhorreszkálja.
Az Ausztriával folyó kiegyezési tárgyalá-
sokban Magyarország ismétli Bismarck
bölcse eljárást, aki 1866-ban a legyőzött
ellenféltől szövetségest és hatalmas baj-
társat csinált. Báró Bánffy az Ausztriával
vivott küzdelemből sértetlenül hozta haza
a magyar alkotmányt és most közgazda-
sági szövetség kötésén fárad az ellen-
féllel, amely kötés mind a két szerződő
félre nézve az anyagi jólét és közgazda-
sági fejlődés forrásává kell hogy legyen
és reméljük, lesz is.

Graff János Pál adománya.

Nagyböcskerék, szeptember 2.

Mind kisebb lesz azon gazdag emberek
száma, kik feleslegükből önkényt áldoznak a
jótékony és közművelődés oltárán. E sajnos
jelenség okát egyrészt abban látjuk, hogy a lét-
ört való küzdelem évről évre nehezebb lesz,
másrészt a vidéki intelligencia vállát annyiféle
társadalmi kötelesség nyomja, hogy alig jut
egyszerre nagyobb összeg valamely ideális célra.
Ez nem utolsó sorban vesendő figyelembe, hogy
a szocializmus terjedésével még az antiszocialis-
ták is mindent a mindenható állam áldásostó
keztől várnak: Az állam épít templomot, az
állam állít fel iskolát, az állam épít vasutat, még
a szobházat is az állam segélyezi, — úgy, hogy
látszólag alig van már szükség az egyesek ál-
dozatosságára.

Annál nagyobb elismerésre tarthat számot
az, ki az önszűz végén is önkényt és szí-
vesen áldoz közművelődési célokra, mint ezt
legújabbban Graff János Pál, tekerékpártári
igazgató, Pancsova vároának egyik vezéralakja
tevé, hit lángoló hazafiúsága és ezelő gondol-
kozása egyaránt emelnek az első közé.

Graff ur a következőkben közli nemcs el-
határozását Rónay Jenő főispánnal.

Mellőszékes főispán Ur!

Boldog emléktű néhai édes atyám után kezelé-
sem alatt maradt egy letét, mely tudomásom szerint
1870-ben önkényes adakozásból gyűjtetvén, vala-
melyes közoktatási cél elősegítésére van hivatva.
Ezen letét gyűjtéséből készetvén, ma már
315 frt 69 kr. képvisel és egy darab 100 frt
névértékű 140 frt árfolyammal jegyzett 1860-iki
állami sorjegyből (10196. sor. 9. szám) és
178 frt 69 kr. készpénzből áll. Az utóbbi összeg
a Pancsovai Népbanknál a mellékelt 2250.
sz. betéti könyvecské tanúsága szerint el van
helyezve.

A közvagyonnak terhes kezelésétől mene-
külni óhajtván és mert a közoktatás ügyének
támogatását is hazafias kötelességemnek ismerek,
elhatároztam, hogy az őrizetem alatt álló letétet

A „TORONTÁL” tározaja.

Az első éjszaka.

Ott térdelt az oltár lépcsőjén, fehér fá-
tyolát letakarva, nehéz selyem ruhában, kosoru-
val a fején, egy férfi oldalán, a kit seha sem
szorított.

A szentelt templom széles hajójában hideg
némaság pihent, fészde emberek lehellete szá-
lott föl a oszilások felé, csendes susogás vissz-
hangja mozogott végig a padsorok között és a
pap minden diakóniá nélkül, nyíltan és komo-
lyan kérdezte meg a menyasszonytól, hogy sze-
ret-e a vőlegényét?

A sápadt leánynak előlt a lélegzete és
ijedten pillantott az apjára. Az öreg Kereszthy
Abrahám, vagy a mint a környéken nevezték:
a meső keresztváti Dionizius a pap háta mögöl
komoran, szinte mérgesen nézett a szemé közé.
Ez a sőtét, kegyetlen tekintet nézte ki lelkéből
az utolsó habozását.

Két kis piros folt ütötte ki magát fehér
arcán, hanem azért kinyögte:

— Szeretem.

És ez a kényeszerű hazugság végig zug-
gott a tágas templomon és visszhang nélkül
veszett el a hideg köveken.

Aután elmondta a pap a maga beszédjét.
Kiesed osónakhoz hasonlította az ember életét
és azzal egy fél óráig elevengett a tenger szél
hullámain. Mikor végre révsparthos ért, feljajdult
az orgona és a tömeg elkezdett rajzani, nyüsz-
geni, mint egy hangyboly.

A menyasszony előlt, mintegy fél-

álomban dült egyik rokon kebeléről a má-
sikéra, azután szédülő léjjel vontatta magát a
templomon keresztül, miközben úgy tűnt fel
neki, mintha a világos kórus orgonástól, min-
denségtől brült táncot járna szeme előtt és
mintha a tömött padsorokból sürrü tömjénfüst
emelkedne föl. — — Mikor pedig beleült
férjével a kocsi és észlta, hogy az néma
szavárában csak szorongatja a kezét, megeredt
a könye. Egész uton hangosan szokogott.

Othton szonnal átöltöztették, a mire a
vendégserg megöltötte a szobákat, már nehéz
bundákba takargatva várta a fogatot, melyen
átzállítsák férje birodalmába, a pár órányira
fekvő pusztai sárka házába.

— A templomból egyenesen hazaviszed,
— ez volt az öreg zsarnok megmásíthatatlan
parancsa.

Megujult a csókolódzás, ölekezés, siró ar-
cok törültek bundájához a sós rokonok köny-
keit, a cigány eljött egy iadulót s a lovak prüsz-
kölve vágattak neki a beláthatatlan hósvatag-
nak, melyet szürke, pókhálószerű köddel takart
le a téli alkonyat.

Csillagtalan, fekete éjszaka lett, mire haza-
érték. A verandán várta őket a cselédség. Tola-
kodó kíváncsisággal kutatták az új asszony
arcát. A férfiak lelkesen éljenztek.

— Nagyon szép, — augdosták egymásköz
az asszonyok.

A szobák mind fényesen ki voltak vilá-
gítva, széles kandallókban vigan pattogott a
tűz, az ebédlőben a terített asztalon sietgő,
kékes lángok fölött forrott a tea.

A férj nagyot sóhajtott és nyugtalanul
kereste a sápadt asszony tekintetét.

— Otthon vagyunk — mondta biztos hangon,

de mely megindulással. — Ez a kis fészek az én
birodalmam. Itt születtem, itt voltam gyermek,
itt éltem végig az életemet. Innen is fognak
eltemet. Jó volt ez nekem egyedül is, most
meg már nem adom egy fél világot, hogy
magával megoszthatom.

Gyöngéden vonta ajkához neje kezét és
aggódó szemmel vizsgálta a cáát. Nem volt
ebben a fehér arcban semmi élet. Minden csupa
lemondás és fájdalom.

— Nem ilyenek képzelté jövendő ottho-
nát? Tudom, hogy itt minden egyszerű és igény-
telen. Semmi divat, semmi cifraság. De a buto-
rokra ragadt utolsó porzsem is egész meséket
tud mondani arról, hogy én magát mennyire
szeretem.

De az asszony csak bámult maga elé.
Férje asztalhoz ültette, töltött neki teát, kínálta,
dédalgette. Nem használt semmit. Olyan volt,
mint az alvajáró. Talán nem is gondolkodott,
csak nézett és hallgatott.

Gyakran percekig ültek egymás mellett
szótlanul. Ilyenkor csak a tűz pattogott és az
óra ketyegett. Időnkint csakúnn is elvonította
magát egy-egy kutyá.

Végre fölállott a férj. Nyájasan szólította
meg, mint a beteg gyermeket.

— Látom, hogy ki van merülve. Almos
is. Jó lesz, ha kipihen magát. Olvassa meg a
szoba sarkait és jegyezze meg, hogy mit ál-
modott.

Azzal kézenfogva vezette néhány szobán
keresztül és félrehústa az utolsó ajtó függönyét.

— Ez a hálószoba. Minden el van ké-
szítve. Almodjon szépeket. Jó éjszakát!

Egy gyöngéd csókot nyomott a homlokára,
azzal távozni akart.

sajátomból 500 frtra kiegészitem, mint a pancsovai állami gimnázium alapját a nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium rendelkezésére bocsátom.

Kérem Méltóságodat, hogy eme tőkájében megtámadhatlan gimnáziumi alap és illetve alapítványnak elfogadását és az afeletti rendelkezési jognak kegyes elvállalását a nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnál kieszközölni méltóztatassék. E célból az 500 frtra kiegészített és 2 drb 2250. és 4110. sz. betétkönyvecskéből valamint egy 10.106/6. sz. 1860-iki állami sorsjegyből álló letétet idezártan méltóságodnak átengedni.

Pancsován, 1898. évi augusztus 24.
Mély tisztelettel

Graff János Pál.

Graff János Pál adománya nem szorul a sablonos dicséretre. Maga-magát dicséri ez, nemcsak azért, mert egy elsőrangú közművelődési célnak aránylag tekintélyes összeget juttat, de első sorban kiemelendő, hogy nemzetiségek lakta vidéken, hol valamennyi közt a magyar szó a legtrikább, akad egy bátor férfiú, ki nemcsak szóval, de tettel is bizonyítja, hogy magyar ember, s hogy szívesen áldoz a magyar közművelődésért.

Bár sokan követnék, különösen a mi vármegyénkben a Graff János Pál példáját.

HIREK.

Tájékoztató.

Szeptember 4. Jegyzői szaktanfolyam megnyitása.
Szeptember 5. Törvényhatósági bizottság közgyűlése.
Szeptember 8. Kerékpárverseny Nagybecskereken.
Szeptember 12. Közigazgatási bizottság ülése.
A villamos világítással ellátott gőzfürdő reggeli 6 óráig nyitva van: nők részére kedden és pénteken délután 6 óráig; minden délután szahnyifürdő.

— **Kinevezés.** Ő felsége ivándai Karáts on Lajos osztálytanácsosi címmel és jeleggel felruházott miniszteri titkárt honvédelmi miniszteri osztálytanácsossá nevezték ki.

— **Személyi hír.** Gróf Bethlen Miklós m. főjegyző külföldi körutjáról visszaérkezett Nagybecskerekre.

— **Elölptetés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Dózsa Lure pancsovai állami polgári iskolai rendes tanítót a X. fizetési osztály első fokozatába léptette elő.

— **Az ipar- és kereskedelmi kamarából.** A temesvári ipar- és kereskedelmi kamara tegnap tartotta alakuló ülését, a melyen egy a temesváriak, mint a kültagok is nagy számmal jelentek meg. Torontárvármegyéből ott voltak: Nagybecskerekéről Weisz Izidor, Mayer Rezső, Kúha János; Nagyikindáról Auger István, Bogdán Márkó, Fodor Sándor; Nagyszentmiklósról Mausz János, Mayer Gyula; Pancsováról Nádor Gyula, Goluv Ivo. Az ülés egyetlen tárgya az elnökség megválasztása volt. Elnökké egy-

hangulag, nagy lelkesedéssel lovag Vost Ede, a kamara eddigi elnöke választott meg. Al-elnökök Tedeschi G. és idb. Steiner Károly lettek.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A nagybecskereki keresztény ifjúsági egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Gyászrovat.** Mint egy Karlsbadból érkezett sürgöny jelenti, dr. Linyácsky Pál, nagybecskereki orvos, tegnap rövid betegség után meghalt. A megboldogult a nagybecskereki orvosi karnak egyik legrégebbi tagja. Sokáig szolgált mint törvényszéki orvos, ezen állásától azonban betegsége miatt kénytelen volt megválni s az utolsó években csakis mint a torontáli h. é. vasutak orvosa működött. Halálát nagy rokonságán kívül óvegye gyászolja.

Mint őszinte részvétellel értesülünk, tegnap hunyt el a torontáli Ivándán özv. Vukovich Jánosné, szül. Gesztessy Tekla urnó, a legidősebb torontáli jegyzőné, élte 84-ik évében. A megboldogultnak férje még a szabadságharchoz esett el s valamikor Ivánda község jegyzője volt.

Ernesztváráról jelentik, hogy Bolovich Mihály, a község volt segédjegyzője, 24 éves korában elhunyt. A megboldogult fiatal ember, ki Nagybecskereken végezte felső gimnáziumi tanulmányait, hosszas szenvedés után tért meg a másvilágra. A szerény modoru, tehetséges fiatal emberben nagyobb volt az ambíció, mint az életerő egy nehéz kóros betegség leküzdésére. Temetésén, a mely holnap délelőtt megy végbe Ernesztvárában, Nagybecskereken lakó hajdani iskolatársai és barátai közül is többen részt vesznek.

— **Iparkiállítás Temesvárott.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara arról értesítette Torontárvármegye törvényhatóságát, hogy Temesvárott kisipari szakmák részére jónak bizonyult munkagépek és eszközökkel kiállítást rendez és kéri a törvényhatóságot, hogy est megossza azáltal, hogy lehetőleg a tárlat költségeihez megfelelő összeggel járuljon és a főbírák és előjáróságok útján az érdekelteket látogatásra és tanulmányozásra buzdítsa. Az állandó választmány tegnapi ülésében foglalkozott e fontos tárggyal, elhatározván, hogy a szeptember 5-iki közgyűlésnek javasolni fogja, hogy az iparkamara óhajának megfelelően, a segélyezésre vonatkozólag pedig kérelem intéztessék a m. kir. kereskedelmi miniszterhez, hogy 200 frtot utalványozzon a nevezett célra.

— **Felmentés iskolalátogatás alól.** A kereskedelmiügyi m. kir. miniszter legutóbb kiadott rendeletében elrendelte, hogy az ipari szakiskolák oly rendkívüli tanulói, kik a szakiskolát a tanonciskolák részére előírt órászámban, vagyis az általános tanonciskolákhoz hasonlólag heti 4 órában s azonfelül heti 3 rajzórában látogatják, az általános tanonciskolák látogatásán alól felmentendők. A felmentés az illető szakiskola által kiállítandó igazolvány alapján történik.

— **Kerékpárverseny Nagybecskereken.** A szeptember nyolcadiki nagybecskereki kerékpárverseny utolsó előkészületeit most végzi az egyesület. Nevezések máris szép számmal vannak s különösen a pompás díjak keltenek sportkörökben érdeklődést. Legtöbben a délmagyarországi bajnoki versenyre neveztek. Ezzel kapcsolatosan említjük meg, hogy az országos szövetség értesítette a nagybecskereki kerékpárversenyt, hogy Szárits János, Délmagyarország esidei bajnoka igenis amatőr. Több oldalról ugyanis az a nézet merült fel, mintha Szárits professzionista volna, s így el akarták az útját zárni a legközelebbi verseny elől. Ugyancsak a szövetség jelentette ki azt is, hogy Szárits Szvetolik amatőr igazolványt ez ideig még nem kért, de ha kérne, sem kapna, mivel köztudomású, hogy a ságrábi országos kerékpárversenyen pénzdíjért futott. — A nagybecskereki egyesület e helyen is felkéri a hölgyeket, hogy gyűjtéseikkel számoljanak mielőbb el; — a közönséget pedig figyelmezteti, hogy a két darab biciklirészvényvel bir, az ingyen passapartout jegyet kap a versenyre.

— **Torontáli néptanító Svédországban.** A stockholmi „Alfa Separator részvénytársaság” (tejgazdasági gépgyár) 1000 frt ösztöndíjat ajánlott fel a földművelési miniszternek azon célból, hogy ez összegben négy magyar néptanítót küldjön ki 5-6 hétre Svédországba az ottani tejgazdaságok tanulmányozására. A földművelésügyi miniszter ezen szíves ajánlatot elfogadván, az ösztöndíjat még 400 frttal megtoldotta oly célból, hogy a kiküldöttek visszatérésekor még Dánia és Németország nevesebb tejgazdasági intézményeit is megtekintsék. — Az így 350 frtra felemelt ösztöndíj egyikét Schwarz János népiiskolai igazgató-tanító Nagy-Teremiáról nyerte el, mint olyan, ki a tejszövetkezetek alakítása körül szerzett érdemeket.

— **A biciklisták figyelmébe.** Igen tisztelet szerkesztő ur! Bizonyára látta azt a képsorozatot a multheti „Fliegende Blätter”-ben, hol ma vigan biciklizik az, ki tegnap még tele szájjal szédta az ördög masináját és annak a hetedik üregapját. Így vagyunk valamennyien a kerékpárral. Ezerféleképpen tudjuk ma gáncsolni: „iszonyu drága, ért az egészségnek, életveszélyes, kóros ivadéknak lesz az okozója”, — és gyűlöljük, mert megrabolja nőiességétől az asszonyt, a leányt, az ideálunkat. Holnap aztán családostul nyomjuk a pedált és a hossz mérték még a rőfösnél is csak a kilométernél kezdődik.

A rőfös. Eppen ez az, mit nem tudnak megbocsátani a biciklinek, hogy világhódító pályáját alulról kezdte, a rőfösnél, sőt a segédjénél. Es, ha a falusi zsidó az egyszerű alkotmány nyál oly könnyedén el nem hagyná az uraság fényes négyesfogát, egy ur se volna ma, kit boldon közzörtsnek lehetne csufolni.

Mert — különösen eleinte — az egyesületek élén bicikligensek álltak, a műkerékpározó cirkuszi clown, az ünnepelet champion gellért-hegyi rablógylkos volt.

Egy szóval a bicikli rovott előéletű, és

Az asszony meglepetve fordult utána: — És maga? — kérdezte s most találkoztott először a tekintetük.

A férfi arcára telekodott valami keserű vonás, de azután hirtelen elkezdett mosolyogni. — Én? Én majd szoktatom magam a boldogsághoz. Jó éjszakát!

Visszaült az ebédasztalához s figyelte a szemérvár kékes lángjait. Közben egy nagy könyvepp gurult végig az arcán. Szoktatta magát a boldogsághoz.

Ezalatt az asszonynak is visszahozta az egyedülállt a könyveit. Keserűen sirt, egy ké nyelmes karosszékre berúva.

Olyan jól esett neki ez a váratlan egyedülállt. Valami kis hálát érzett érte az ember iránt, a kit örökre gyűlölni akart, mert elrabolta tőle leányosságát, régi otthonát. Aztán víz szagondolt az esküvőre, az orgonára, a papra, a nagy tömegre. Hallotta a vendégsereg zugását, a cigány zenéjét, a kocsis robogását. Érezte az ut hidegét, a lunda nyomását arcán, a szemébe fújó csipős szeleket. Emlékezett néhány furcsa tanácsra, melyet öreg nénikék sugtak a fülébe.

Azután az apjára gondolt és újra előntötte a keserűség. Ha az anyja éne, mindez nem történt volna meg. Ezért a gondolatáért százszor jobban imádtta az anyját ebben a pillanatban, mint valaha. Lelkében feltámadtak a gyermekkor felejthetetlen benyomásai. Szemét ijedten zárta le, hogy az édes képek el ne tűnjenek. És a mint így félig megnyugodva, a kiállott szenvedésekkel fáradtan feküdt a puha karosszékben, orót vett rajta az álom és lassan elaludt.

Alig egy óra múlva arra ébredt fel, hogy a cigány ablaka előtt buzza a kedvelt nótáját. Csendes fájdalommal zokogott bele a bus dallam a sötét éjszakába, eszébe juttatva el mult, édes percekét. Lassan távolodott ez az éji zene, s mikor már alig hallatszott, belefogott egy másik szomorú dallamba, a mely olyan volt, mint maga a hurokba öntött engesztelhetetlen fájdalom.

— Szegény Sándor — sugta most az asszony és néhány lépést tett az ajtó felé. Csak most nézett szét először a szobában. Megdörzsölte szemét, mert azt hitte, hogy még mindig álmodik. Saját leánykori szobájában képzelte magát. Ugyanaz a rózsaszín garnitúra, ugyanazok a függönyök. Az ablak előtt ott állt parányi íróasztala, rajta egy piros bársonyba kötött könyv. Ugyanolyan, mint a melyikbe eddig gondolatait jegyezte, csak a fedelén allott ezüst betűkkel: Második kötet.

A szoba tetejé felén állt a nagy mennyezetes ág. Rózsaszín csipkefüggöny takarta le, mely mögül reszkette pislogott elő egy kis mécs gyenge világa.

Egészen felindulva, gyerekes örömmel nyitotta szét a nehéz csipkesátort és tekintete egy nagy képre esett, melyről jóságos mosolylyal nézett rá egy bánatos arcú, fekete ruhás női alak.

Csak egy régi medaillonból ismerte az anyját. Most ennek a medaillonnak a szentje kiállott rejtékéből és felállott hitvesi ágya fölé, hogy őrizze asszonyi álmait.

Es a te édesanyád, sugta felé egy hang, lásd, őt is visszahoztam neked. Mint mindent, a

mit megszerettél, a mihez hozzászóktál és a mitől elszakítottalak. Gyöngédben szolgáltam szeszélyeidet, mint az édesanya a beteg gyermeket. Es te nem tudtál megjutalmazni egy nyomorult, tettettet mosolylyal.

Ha egy fiatal lány azt mondja egy férfiről, hogy gyűlöli: akkor még semmi sincs elveszve. Csak a vonzalom születik magától, a gyűlölethez okok kellenek. Es egy nő nem gyűlöheti meg igazán a férfit csupán azért, mert az szereti.

Mikor ez az ábrándos teremtés, telve sorsa iránt minden keserűséggel, anyja képe előtt zokogva borult hitvesi ágyára, kisírta magából minden képzelt gyűlöletét.

Azután elővette íróasztaláról a Második kötetet és talán még csak azért, hogy megnyugtassa lelkiismeretét, de már a teljes jóakarattal, melyből a vonzalom születik, írta annak első lapjára.

— Szeretlek, szeretlek!

A férj pedig a másik szobában még mindig virrasztott. Kissé elkeveredve, kissé szomoruan, de sem megtörve, sem nem reménytelenül. Homlokát a hideg üvegre nyomva bámult ki az ablakon.

Künn a hóval borított pusztán már hajnalodott. A hajnal, mint egy gyöngéd férfi, óvatosan és szerelmsen költögette a fekete álomba merült világot. Vigyázva ölelte körül halvány világával a szunyadó dombokat, nesztelenül és csöndesen lopódzott be az ablaktáblák repedésein s mire a vén világ felnyitotta szemét, elhalványultak a csillagok és az égboltozat üde, nappali fényben mosolygott.

Bakonyi Károly.

bünlajstromán nem az utolsó helyen áll az a sok szerencsétlenség, a minnek okozója volt. — Örökösen vigyágni kell miatta. Az ember gyanútlanul halad az utcán, egyszerűen csak lásas csilingelés, berregés ugratja vagy jobbra, vagy balra, de mindig az ellenkező oldalra, mint a hova kelene. — Így hát természetes, hogy a legtöbb embernek ma is titekből az a legvéresebb ábrándja, hogy egy biciklista neki menjen. — Oh! de megbosszulná az egész nem bicikliző emberiséget! Csak egyszer a kezei közé jutna egy ilyen modern kentaur. — Mindazonáltal óvatos a gyalogjáró, mert könnyen a rövidbetet hushatná; — és a kerékpárosok megcsokott főlényvel vágtatnak a megvetett tömeg között.

Amde a belügyminiszter ur bátor ember, ő meg merete állítani a sólymokkal vetekedő bajnokokat. És tudtukra adta igen helyesen, hogy a biciklizés csak kocsiuton és pedig fékkel, meg lámpával felszerelve engedhető meg, azonkívül a város területén belül nem szabad gyorsabban haladni a gépet, mint a hogy a kocsiok rendezes haladni szoktak. Az ez ellen védők szigorú pénzbüntetéssel sújtatnak, a ki pedig a rendőr szavára meg nem áll, azt egyébként is megbüntetik. A kitéréséről és egyéb részletekről is esett szó.

Ugy látszik azonban, hogy a szózat mihozott nem hatott el. Tulajdonképpen ezért is savarom most igen tisztelt szerkesztő urat.

Mikor a napokban félreverték a harangot és a tűzjelzésre számszámra tódultak az emberek az écskai ut felé: a tologást életveszélyessé tette a tűzoltókocsik és biciklik örült vágatása. Csakhogy quod licet Jovi, non licet bovi. A tűzoltó-kocsinak szabad, sőt kell sietnie, a mellett óriási dübörgéssel halad előre és tudtommal, szerencsétlenség okozója sohasem volt még. Ellenben a biciklik nesztelenül surrannak és sebesebben, mint a nyul és a legnagyobb veszélynek tessék ki magukat és a közönséget. Körülbelül tíz ilyen kihágó sportszámot láttam; lámpa, fék természetesen szintén hiányzott. Ezek rémei a publikumnak, mely önkéntlenül alkot meg egy terminológiát, hol a legenyhébb az „örült kocsirús”. Hisz ezek a fékevesztett rondsavarok diszkreditálják az egész sportot, a mit megakadályozni — azt hiszem — az egyet volna leginkább hivatva. — De van valami köze ehhez a rendőrségnek is.

Hogy azonban jó példával járjak elől, ime fékezek és nem megyek neki senkinek, hanem jobb jövőben bízva, maradok kiváló tisztelettel

Egy csendes gyalogjáró.

Törvénytörések.

— Az elsikkasztott takarékpénztár. Hűtlen sáfárai voltak a náköfalvai takarékpénztárnak Basch János igazgató, Fuchs Mihály pénztáros és Csessző András ellenőr. Elsikkasztották az intézet ötven ezer forintnyi alapitőkéjét és a felek 160,000 frtra rugó betéteit. A nagykikindai törvénytörések valamennyi igazgatósági tagot pörbe fogta a a körülbelül 2 éve lefolyt végtárgyaláson Bascht 6 évi fegyházra, Fuchst pedig 2 évi fegyházra ítélte, a többi tizenhárom vádlottat felfüggesztette. A szegedi tábla helybenhagyta az elsőbíróság ítéletét. Három napi tárgyalás után Sölley Sándor elnökle alatt, Frenreisz István előadása nyomán tegnap hozta meg az óriási anyagu bünpörben a kir. Kuria az ítéletet, melylyel Basch Jánosra néve a 6 évi fegyházbüntetést helybenhagyja s abból 2 évet kitöltöttnek vessz, Fuchs Mihály büntetését 2 évi és 6 havi fegyházra emelte föl s abból 1 évet és 10 hónapot vett kitöltöttnek. Csessző Andrást pedig sikkasztási vétségei miatt 2 havi fegyházra ítélte.

— Elkobzott szociálista jelvények. Az aradi szociálista munkások tegnapelőtt Lasalle Ferdinánd emléke alkalmából ünnepet rendeztek. A munkások Lasalle arcképével díszített vörös szalagos jelvényt viseltek. Schwartz József Lasalle emléket díszítette, midőn megjelent Green Nándor rendőrkapitány és felhívta a munkásokat, hogy a jelvényeket, miután azok viselését a belügyminiszter legújában betiltotta, adják át. A munkások eleinte sugóldták, de azután átadták a jelvényeket a rendőrkapitánynak. Több szociálista vesér ellen kihágásért a rendőrség az eljárás megindította.

Táviratok.

A király a hadgyakorlaton.

Budapest, szept. 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy ő Felsője Ferenc Ferdinánd és Szalvátor főhercegekkel, továbbá a rendes kísérettel ma reggel fél hat órakor a hadgyakorlatokra, Buziásra utazott.

A kiegyezés Ausztriában.

Budapest, szeptember 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik: Thun gróf elnökle alatt ma hosszabb minisztertanács volt, melyen a parlamenti akció részleteit beszélték meg. Érdekes, hogy az osztrák parlament egyik jeles tagja, dr. Schücker tegnapi beszámolójában erősen hangsúlyozta, hogy a kiegyezést csakis a két parlament kötheti meg. A szónok szerint mást nem tűrhet Magyarország, de a német nép sem egyezhetik bele.

A holland királynő koronázása.

Budapest, szept. 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Amsterdamból jelentik: A város tul van zsufolyva az összes európai országok képviselőivel. A nép örömmel üszik. Az összes templomokban hálaadó isteni tiszteleteket tartanak. A nagytemplom miséjén megjelent Vilma királynő, valamint az anyakirálynő, a katolikus templomokban a katolikus államok képviselői gyűltek össze.

Egy meggyilkolt plébános.

Budapest, szept. 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik: Ma kezdtek meg Samborban a végtárgyalást Winiarski Szilárd tisztartó ügyében, ki husvét napján meggyilkolta Biesiedaski plébánost, azután néhány késszurással életveszélyesen megsebesítette nejét. A tárgyalás néhány napig fog tartani.

A revízió.

Budapest, szept. 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: A minisztertanácsban vélemény-külömb-ségek merültek fel a Dreyfus-ügy revíziója kérdésében. — Némelyek ellene vannak a revízióknak, mert Henry hamisítása Dreyfus elítéltetése utáni időbe esik, mások azonban pártolják az eszmét, mert Henry vallomása a hamisítás folytán gyanusnak látszik. Cavaignac hadügyminiszter kijelentette, hogy meggyőződését a Dreyfus-ügyben nem ingatták meg a legutóbbi események. A minisztertanács egyébként határozat nélkül osztott szét.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, szept. 2. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: Pellieux tábornok, ki Henry hamisított levelét nyilvánosságra hozta, kijelenti, hogy ezt Dreyfus bűnösségének teljes bebizonyítása végett tette. Pellieux egyébként a legutóbbi események felháborodva, nyugdíjaztatását kérte, mert nem akar becsúszni emberekkel egy rakáson lenni, — Zurlinden tábornok kérelmére azonban visszavonta kérvényét.

A tőzsdérő.

Budapest, szept. 2. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában a kínálat kielégítő, vételkedv korlátozva, forgalom 20.000 mm., az árak csendesek. Kötöttet:

Buza márciusra	8-36— 8-37
Buza szeptemberre	8-35— 8-36
Tengeri 1899 májusra	4-46— 4-47
Tengeri szeptemberre	5-25— 5-27
Zab szeptemberre	5-32— 5-34
Repce szeptemberre	12-70— 12-80

VASUT-ÜGYEK.

117900/98. szám.

M. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény (pirszén [coaks] szállítása iránt).

A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1899. évi január hó 1-től számítandólag egy, illetőleg három éven át évenként mintegy

14000 q. kocka pirszen és 2500 „ darabos „

szükségletét biztosítani óhajtván, ez iránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok az 1898. évi szeptember hó 29. éig betérjesztendő, a bányapénzek pedig a megelőző napon déli 12 óráig beküldendő.

A pályázatra vonatkozó részletes feltételek, ugyancsak az általános szállítási feltételek, a magy. kir. államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályánál (Budapest, Andrássy ut 73. II. emelet 43. ajtó), valamint minden üzemeltetési tőrségnél megtekinthetők, vagy a megállapított ár előzetes lefizetése mellett a m. kir. államvasutak budapesti nyomtatványtáránál posta útján is megrendelhetők, megjegyezvén, hogy az általános feltételek minden példányáért 25 krajcár fizetendő.

A feltételeknek posta útján való küldése esetén 10 kr. postaköltség is beküldendő.

Budapest, 1898. augusztus hóban.

Az igazgatóság.

(Utányomat nem díjazatik.)

Hirdetések.

920. tan. számhoz ki. 1898.

765-11

Hirdetés.

Nagybecskerek vend. tan. város 1899. évi rendes költségvetése az 1896. évi XXII. törvények 125. §-a alapján a mai naptól számított 15 napi közszemlére tettik ki azzal, hogy az a mondott időben a hivatalos órák alatt a vár. számvevőség hivatalos helyiségében megtekinthető.

Nagybecskereken, 1898. évi augusztus hó 27-én.

Dr. Grandjean József,
polgármester.

Torontálvármegye zombolyai járás főszolgabírája.

8910. szám 1898.

761-12

Pályázati hirdetmény.

Járásombeli Kis-Komlós községben üresedésbe jött községi irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni szándékozókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket ide folyó évi szeptember hó 18-áig nyújtsák be.

Az irnok fizetése évi 300 frt és anyakönyvvezető-helyettesé törtenendő ki-neveztetése esetére 20 frt tiszteletdíj.

Zsombolya, 1898. évi augusztus hó 31-én.

Főszolgabíró szabadságon:

Dr. Csávósy Ignác,
tb. főszolgabíró.

17371. tk. szám. 1898.

763-11

Póthirdetmény.

A pancsovai kir. tszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Dr. Billitz Béla nagybecskereki lakos végrehajtatónak Markovics Rozália jarkováci lakos végrehajtatást szenvedett elleni 75 frt s járuléka iránti végrehajtatási ügyében 16211—16335. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a jarkováci 2093. számú tjkvben felvett 324. G. i. számú ház és 400 □-öl házhely 700 frt; a jarkováci 1675. sz. tjkvben foglalt 400 □-öl szőlőre 48 frt; 156. hrsz. 400 □-öl kertre 48 frt; 4 dülő 37. hrsz. 1⁴⁰⁰ hold I. oszt. kaszálóra 218 frt kikiáltási árban 1898. évi szeptember hó 17. napjának d. e. 9 óráján kitűzött árverés az 1881: LX. t. c. 167. §-a alapján Mihajlovits P. Mihály végrehajtató érdekében 150 frt tőke követelése s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Pancsován a kir. tszék tlkvi osztálya 1898. évi augusztus hó 23. napján.

Aláírás olvashatatlan.

Torontai helyi érdekű vasutak.

Érvényes 1898. évi május 1-től.

Oda.				Nagybecskerek—Zombolya.				Vissza.				Oda.				Szécsány—Versecs.				Vissza.			
Személyvonat		V.-v.		Személyvonat		V.-v.		Személyv.		V.-v.		Személyv.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.	
2.	6.	4.	12.	1.	7.	3.	5.	11.	202	204	212.	1-III. osztály	1-III. osztály	1-III. osztály	1-III. osztály	201.	211.	203.	1-III. osztály	1-III. osztály	1-III. osztály	1-III. osztály	
				T. H. É. V. 1.								T. H. É. V. 3.											
—	—	700	815	ind.	Bpest ny. pályaudvar	érk.	—	—	—	—	715	—	—	—	—	300	1000	432	ind.	Nagy-Becskerek-Bégapart (1)	érk.	847	
—	—	142	1146	"	Szeged	"	—	—	—	—	1288	—	—	—	—	505	—	135	"	Zombolya (1)	"	—	
—	—	410	100	ind.	Nagy-Kikinda	"	—	—	—	—	1042	—	—	—	—	754	1200	615	ind.	Szécsány (1)	érk.	726	
—	—	—	—	ind.	Nagy-Becskerek (2)	érk.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	807	1213	629	érk.	Bóka	ind.	713	
300	—	1000	432	ind.	Nagy-Becskerek-Bégapart	érk.	847	1142	536	1026	—	1235	—	—	—	809	1214	631	ind.	Bóka	érk.	710	
309	—	1009	443	ind.	Nagy-Becskerek Gyűjtőp.	érk.	838	—	527	1014	—	809	1214	631	ind.	Bóka	érk.	712	1050	841	—	—	
316	—	1016	452	érk.	Sándorudvar (2)	ind.	831	1126	520	1004	—	826	1231	651	ind.	Bóka	érk.	656	1031	825	—	—	
—	—	—	—	ind.	Pancsova (2)	érk.	1158	—	833	—	—	836	1241	701	ind.	Bóka	érk.	647	1020	817	—	—	
317	—	1017	458	ind.	Sándorudvar (2)	érk.	830	1125	519	1003	—	847	1251	713	ind.	Bóka	érk.	638	1009	808	—	—	
328	—	1028	508	ind.	Lázárköld	"	818	1114	508	949	—	859	101	728	ind.	Bóka	érk.	625	951	755	—	—	
334	—	1034	515	ind.	Pusztá Keenderes	"	811	1107	501	940	—	913	115	747	ind.	Bóka	érk.	613	937	743	—	—	
341	—	1040	522	ind.	Lajtmajor	"	805	1101	455	932	—	933	131	805	ind.	Bóka	érk.	603	925	733	—	—	
353	—	1051	538	ind.	Szárcsa	"	764	1051	445	918	—	944	143	816	ind.	Bóka	érk.	554	915	724	—	—	
405	—	1102	552	érk.	Szécsány (3)	ind.	741	1038	433	900	—	950	148	825	ind.	Bóka	érk.	545	905	716	—	—	
1024	—	—	—	érk.	Versecs (3)	ind.	515	—	—	—	—	1001	159	838	ind.	Bóka	érk.	536	854	705	—	—	
—	—	515	832	ind.	Versecs (3)	érk.	1024	219	904	—	—	1009	*207	*348	ind.	Bóka	érk.	*527	844	*657	—	—	
415	815	1115	607	ind.	Szécsány (3)	érk.	731	904	1030	413	845	1018	215	859	ind.	Bóka	érk.	520	837	650	—	—	
433	884	1132	628	érk.	Módos (4)	ind.	712	845	1013	356	822	1024	219	904	ind.	Bóka	érk.	515	832	645	—	—	
—	—	120	900	érk.	Temesvár-Józsefv. (4)	ind.	711	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
440	—	1145	650	ind.	Módos (4)	érk.	701	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
*449	—	1156	702	ind.	Fény	"	650	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
500	—	1207	717	ind.	Párdány	"	650	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
512	—	1220	733	ind.	Jánosföld	"	637	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
521	—	1230	745	ind.	Ó-Telek	"	627	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
531	—	1240	758	ind.	Óregfalva	"	617	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
541	—	1250	811	ind.	Torontál-Ujvár	"	607	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
559	—	108	833	ind.	Csene	"	554	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
*607	—	116	843	ind.	Kurjácaska	"	540	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
614	—	123	854	ind.	Kécsa	"	534	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
622	—	*129	903	ind.	Klári	"	526	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
637	—	143	922	ind.	Uj-Zombolya	ind.	512	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
643	—	149	930	érk.	Zombolya	ind.	505	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
937	—	406	1235	érk.	Szeged	ind.	142	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
126	—	740	715	érk.	Bpest ny. pályaudvar	ind.	700	—	—	—	—	—	—	—	ind.	Bóka	érk.	—	—	—	—	—	
114	112.	102.	T. H. É. V. 2.																				
Vegyes-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.	
114	112.	102.	113.	101.	111.	113.	101.	111.	113.	101.	111.	113.	101.	111.	113.	101.	111.	113.	101.	111.	113.	101.	
I-III. osztály				I-III. osztály				I-III. osztály				I-III. osztály				I-III. osztály							
—	—	700	815	ind.	Budapest nyugati pályaudvar	érk.	—	—	—	—	740	715	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	142	1146	"	Szeged	"	—	—	—	—	405	123	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	410	100	ind.	Nagy-Kikinda	"	—	—	—	—	251	104	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	ind.	Nagy-Becskerek (1)	érk.	—	—	—	—	1038	519	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	807	615	ind.	Nagy-Becskerek-Bégapart	érk.	—	—	—	—	1035	516	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	819	629	ind.	Nagy-Becskerek Gyűjtőp.	érk.	—	—	—	—	1024	508	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	829	637	érk.	Sándorudvar (1)	ind.	—	—	—	—	1017	458	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	565	138	ind.	Zombolya (1)	érk.	—	—	—	—	149	936	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	515	138	ind.	Versecs (3)	érk.	—	—	—	—	219	904	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	848	638	ind.	Sándorudvar (1)	érk.	—	—	—	—	1013	450	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	902	650	ind.	Ecska Zsigmondfalva	"	—	—	—	—	1001	438	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	946	720	ind.	Tomasvácz	"	—	—	—	—	985	406	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1694	733	ind.	Torontál-Ozora	"	—	—	—	—	917	348	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	439	753	ind.	Antalfalva	"	—	—	—	—	855	321	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1031	753	ind.	Torontál-Vásárhely	"	—	—	—	—	418	845	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1054	807	ind.	Torontál-Vásárhely	"	—	—	—	—	352	825	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	509	820	ind.	Czrepája	"	—	—	—	—	336	811	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	526	833	ind.	Ferenczhalom	"	—	—	—	—	324	801	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	536	841	ind.	Torontál Almás	"	—	—	—	—	310	748	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	550	858	érk.	Pancsova	ind.	—	—	—	—	310	748	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	1000	387	érk.	Torontál-Petrovostolló	ind.	—	—	—	—	603	102	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Oda.				Nagy-Becskerek—Pancsova.				Vissza.							
Vegyes-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.		Sz.-v.		V.-v.			
114	112.	102.	113.	101.	111.	113.	101.	111.	113.	101.	111.	113.	101.		
I-III. osztály				I-III. osztály				I-III. osztály				I-III. osztály			
—	—	700	815	ind.	Budapest nyugati pályaudvar	érk.	—	—	—	—	740	715	—	—	
—	—	142	1146	"	Szeged	"	—	—	—	—	405	123	—	—	
—	—	410	100	ind.	Nagy-Kikinda	"	—	—	—	—	251	104	—	—	
—	—	807	615	ind.	Nagy-Becskerek (1)	érk.	—	—	—	—	1038	519	—	—	
—	—	819	629	ind.	Nagy-Becskerek-Bégapart	érk.	—	—	—	—	1035	516	—	—	
—	—	829	637	ind.	Nagy-Becskerek Gyűjtőp.	érk.	—	—	—	—	1024	508	—	—	
—	—	565	138	ind.	Sándorudvar (1)	ind.	—	—	—	—	1017	458	—	—	
—	—	515	138	ind.	Zombolya (1)	érk.	—	—	—	—	149	936	—	—	
—	—	848	638	ind.	Versecs (3)	érk.	—	—	—	—	219	904	—	—	
—	—	902	650	ind.	Sándorudvar (1)	érk.	—	—	—	—	1013	450	—	—	
—	—	946	720	ind.	Ecska Zsigmondfalva	"	—	—	—	—	1001	438	—	—	
—	—	1694	733												